

РЕШЕНИЕ

№ 4668

гр. София, 06.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 135 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Т.П.Ц.

при участието на секретаря ЗОРНИЦА В. АПОСТОЛОВИЧ като разгледа докладваното от ТАНКА П. ЦОНЕВА Административно наказателно дело № 20221110213209 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59-63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Д. Р. Й. от гр. София, ***** срещу Наказателно постановление № 22-4332-018463/16.09.2022 г. издадено от Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което жалбоподателят е санкциониран с налагане на „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева на основание чл.179, ал.2, предл.1 от ЗДвП за нарушение по чл.20, ал.2 от ЗДвП и с налагане на „глоба“ в размер на 50 (петдесет) лева на основание чл.183, ал.4, т.13 от ЗДвП за нарушение по чл.80а ал.2, т.1 от ЗДвП.

В жалбата се сочи, че управлението на индивидуално електрическо превозно средство по велоалеите било опасно, жалбоподателят едва не загинал при настъпилото ПТП, поради което и не следвало да бъде санкциониран с налагане на глоба.

В проведеното пред настоящата съдебна инстанция заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител.

Административно –наказващият орган, редовно призован, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по основателността на

жалбата.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

С Акт за установяване на административно нарушение бланков № 189737/25.08.2022 г., съставен от мл. автоконтрольор при ОПП- СДВР –св. А. е констатирано, че на 23.08.2022 г. в гр. София, около 17:00 ч. жалбоподателят Д. Р. Й. управлявал индивидуално електрическо превозно средство (ИЕПС) – тротинетка по Околовръстен път в посока към ж.к.“Младост“ и в района на „KFC“ и бензиностанция „OMV“, поради несъобразена скорост със състоянието на пътя (вали дъжд) самокатастрофира на пътното платно.

Освен това, в АУАН е описано, че на посочените по –горе дата и място Д. Й. управлява ИЕПС по път, на който максимално разрешената скорост на движение е над 50 км/ч. и на който липсва изградена велосипедна инфраструктура.

Актът бил съставен на основание чл.40, ал.3 от ЗАНН по публикации в медиите. Нарушенията били квалифицирани от актосъставителя по чл.20, ал.2 от ЗДвП и по чл.80а, ал.2, т.1 от ЗДвП.

АУАН бил съставен в присъствието на нарушителя Д. Й. и на двама свидетели при съставяне на АУАН. Й. след като се запознал със съдържанието на акта го подписал с отбелязване, че няма възражения.

В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН също не е било депозирано писмено възражение срещу така съставения АУАН.

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното в настоящото съдебно производство НП № 22-4332-018463/16.09.2022 г., с което при идентичност на описанието на нарушенията и правната им квалификация на жалбоподателя Й. са наложени административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева на основание чл. 179, ал.2, предл1 от ЗДвП за извършено нарушение на чл. 20, ал.2 ЗДвП и „глоба“ в размер на 50 (петдесет) лева на основание чл.183, ал.4, т.13 от ЗДвП за нарушение по чл.80а ал.2, т.1 от ЗДвП.

Препис от наказателното постановление бил връчен лично на

жалбоподателя срещу подпис на 07.10.2022 г.

Изложената фактическа обстановка съдът приема за безспорно установена от писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК вр.чл.84 от ЗАНН – АУАН 189737/25.08.2022 г., декларация от Емили Р.а Й.а (по лична карта Д. Р. Й.); два броя фотоснимки; справка-картон на водача, Заповед № 8121к-13770/29.10.2019 г. и Заповед № 8121з-1632/12.12.2022г на Министър на вътрешните работи; както и гласните доказателствени средства – показанията на разпитания в хода на съдебното следствие свидетел.

Съдът се довери на изложеното от свидетеля - актосъставител Станилов, който добросъвестно обясни, че не е очевидец на случилото се, а е съставил АУАН въз основа на информацията, която е била разпространена в медиите в РБългария. От общо достъпната информация за жалбоподателя се установило, че същият управлява ИЕПС не плътно в дясно на платното за движение, а в най-лявата му част, като с поведението си създавал опасност за останалите участници в движението. На Околовръстен път, по който се движел жалбоподателят Й. нямало обособена велосипедна алея, като максимално разрешената скорост за движение била 80 км./ч.

От съдържанието на собственоръчно попълнената от жалбоподателя декларация се установява, че на инкриминираната дата -23.08.2022 г. около 17:00 часа управлявал ел.тротинетка по Околовръстен път в посока ж.к.“Младост“. По това време валил проливен дъжд. В близост до заведение за бързо хранене „KFC“ жалбоподателят решил да предприеме маневра „изпреварване“ в лявата пътна лента и понеже асфалтовото покритие било мокро и хлъзгаво, предната част на скутера му поднесла и той паднал на земята. В същото време управлявал скутера със скорост от около 100 км./ч., тъй като бил разстроен и ядосан на свои приятели.

Предвид изложеното съдът приема, че в случая не е налице спор относно правнорелевантните факти от предмета на доказване по делото.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от легитимирано лице срещу подлежащ на съдебен контрол административно-наказателен акт, и в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН, с оглед на което жалбата се явява процесуално допустима.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал.1 от ЗАНН, в настоящото производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП, т.е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал.1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че съставеният АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи по смисъла на чл.189, ал.1 и ал.12 и приложените към материалите на делото Заповеди на Министър на вътрешните работи.

Спазена е предвидената от закона писмена форма, спазени са и сроковете, визирани в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Налице е и редовна процедура по връчване на АУАН и НП срещу подпис на жалбоподателя. Констатираните нарушения са описано ясно и в двата акта, така че нарушителят е в състояние да възприеме фактическите и правни рамки на обвинението и адекватно да организира защитата си, което в действителност е и сторил.

По същество на нарушенията, съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл.20, ал.2 от ЗДвП- „Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, **със състоянието на пътя** и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.“.

Въз основа на изложената фактическа обстановка настоящият състав приема, че жалбоподателят Д. Р. Й. не е водач на ППС, поради което и не е субект на задължението по чл. 20, ал. 2 ЗДвП. В тази връзка следва да се вземе предвид, че **пътно превозно средство** (ППС) е съоръжение, придвижвано по пътя на колела и използвано за превозване на хора и/или товари. Към пътните превозни средства се приравняват трамваите и самоходните машини, когато се придвижват по пътищата.

Ето защо, съдът намира, че неправомерно е била ангажирана отговорността на жалбоподателя за нарушение по чл.20, ал.2 от ЗДвП, поради

което и атакуваното НП в тази му част следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

Съгласно разпоредбата на чл.80, ал.2, т.1 от ЗДвП - На водача на индивидуалното електрическо превозно средство е забранено: да се движи по пътища и улици, на които максимално разрешената скорост за движение е над 50 km/h; ограничението не се прилага за улици с изградена велосипедна инфраструктура.

От доказателствената съвкупност по делото безспорно се установява, че на описаните в НП дата и място, жалбоподателят Й. е управлявал индивидуалното електрическо превозно средство, а именно по Околовръстен път на град София, където максимално разрешената скорост на движение е 80 км/ч., като не е налична изградена велосипедна инфраструктура, с което е осъществен от обективна страна съставът на нарушението по чл.80, ал.2, т.1 от ЗДвП, за което е ангажирана административно-наказателната отговорност на жалбоподателя.

В случая е налице и субективна съставомерност на нарушението, което е извършено от жалбоподателя виновно, при форма на вината пряк умишъл – същият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е настъпването на общественотоопасните последици и пряко е целял настъпването им.

За извършеното нарушение, съдът намира, че АНО правилно е наложил административно наказание „глоба” в размер от 50 лева, съгласно санкционната норма на чл.183, ал.4, т.13 от ЗДвП, като за съда не съществува възможност да ревизира същия.

По изложените съображения, настоящият състав приема, че атакуваното наказателно постановление в тази му част е правилно – законосъобразно и обосновано, и като такова следва да бъде потвърдено.

На следващо място, съдът дължи произнасяне по въпроса за разноските, само ако съответната страна е направила искане за присъждането им, с оглед разпоредбите на чл.63д от ЗАНН и на [чл. 143 АПК](#), която пък от своя страна препраща към [чл.77](#) и [чл.81 ГПК](#).

В конкретния случай, с оглед изхода на правния спор разноси се дължат в полза и на двете страни, които обаче до приключване на съдебните

прения не са поискали присъждането на разноси и не са представили доказателство за извършеното им плащане, поради което и съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Така мотивиран, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ на основание чл.63, ал.2, т.1 вр. ал.3, т.1 от ЗАНН Наказателно постановление № 22-4332-018463/16.09.2022 г. издадено от Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което Д. Р. Й. е санкциониран с налагане на „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева на основание чл.179, ал.2, предл.1 от ЗДвП за нарушение по чл.20, ал.2 от ЗДвП.

ПОТВЪРЖДАВА на основание чл.63, ал.2, т.5 и ал.9 от ЗАНН Наказателно постановление № 22-4332-018463/16.09.2022 г. издадено от Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което Д. Р. Й. е санкциониран с налагане на „глоба“ в размер на 50 (петдесет) лева на основание чл.183, ал.4, т.13 от ЗДвП за нарушение по чл.80а ал.2, т.1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____